

Parter och domslut

Ubai Julaybib Benoitson

Parter

Tilltalad

UBAI JULAYBIB Benoitson, 19780322-1550
Eriksfältsgatan 14 B Lgh 1003, 214 32 Malmö

Offentlig försvarare

Advokat Thomas Olsson
Fria Advokater KB
Box 12706, 112 94 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Reena Devgun och Kammaråklagare Eva Korpi
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet
Box 57, 101 21 Stockholm

Domslut

Brott som Ubai Julaybib Benoitson döms för

Folkrättsbrott, 22 kap 6 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2014, 2012-12-01 till 2012-12-18, Syrien

Påföljd

Fängelse 4 månader

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på den film som under huvudförhandlingen förevisats inom stängda dörrar, de bilder som finns i förundersökningsprotokollet, aktbilaga 10, på s. 12, 14, 40, 48, 58, 60, 78, 92, 107, 108, 117, 129, 145-151, 155-157, 165-174, 195-197, 214, 299, 339 och 367-372, samt de bilder som finns i protokollbilagan, aktbilaga 11, på s. 69-73, 95, 148, 179 och 181.

Brottsofferfond

Ubai Julaybib Benoitson ska betala en avgift till brottsofferfonden på 500 kr.

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress

Box 319
371 25 KARLSKRONA

Besöksadress

Rådhuset, Stortorget
KARLSKRONA

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00-16:00

Telefon

0455-33 54 00

E-post

blekinge.tingsratt@dom.se

Webb

www.blekingetingsratt.domstol.se

Ersättning och återbetalning

Thomas Olsson får ersättning av staten med 189 403 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 113 918 kr arbete
- 23 260 kr tidsspillan
- 14 344 kr utlägg
- 37 881 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Yrkanden

Stämningsansökan, aktbilaga 9, 2022-08-29, åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Ubai Julaybib Benoitzon ska dömas för folkrättsbrott enligt 22 kap 6 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2014.

Gärningsbeskrivning

I december 2012 pågick en icke-internationell väpnad konflikt i Syrien mellan å ena sidan staten Syrien och å andra sidan ett flertal väpnade grupper.

Benoitzon har tillsammans och i samförstånd med annan/andra under perioden 1 till 18 december 2012 i eller i anslutning till Aleppo, Syrien utsatt flera enligt allmän folkrätt skyddade personer tillhörande motpartens väpnade styrkor alternativt civilbefolkningen för förödmjukande och nedsättande behandling, ägnad att allvarligt kränka den personliga värdigheten.

Den förödmjukande och nedsättande behandlingen har bestått i att Benoitzon, som vid tiden för gärningen ingått i en våldsbejakande islamistisk väpnad grupp, tillsammans och i samförstånd med andra, låtit sig fotograferas och filmas stående med foten invid en målsägandes huvud, gjort segertecken, uttalat kränkande och nedsättande tillmälen mot målsäganden samt låtit sig fotograferas med tre målsäganden och hållit/riktat ett vapen mot dem.

Fotografierna/filmen har tagits i syfte att spridas som en del i den väpnade gruppens krigspropaganda på internet. En målsägande har på det på internet publicerade materialet kunnat identifierats. Benoitzon har själv eller tillsammans och i samförstånd med andra publicerat materialet på internet och kommenterat bilderna på ett nedsättande vis. Benoitzon måste insett att fotografierna och filmen skulle kunna komma att få omfattande spridning.

Målsägandena är att anse som skyddade personer eftersom de vid tidpunkten för gärningen var försatta ur stridbart skick såsom sårade eller avlidna alternativt eftersom de var civila.

Gärningen har ingått som ett led i eller på annat sätt stått i samband med den väpnade konflikten. Benoitzon har begått gärningen med uppsåt.

3. Skäl

3.1 Bakgrund

Ubai Julaybib Benoitzon reste i oktober 2012 till Syrien från Sverige. Vid tiden för och under resan hette han Bherlin Gildo. Efter hemkomsten till Sverige bytte han namn till Nathan Benoitzon och eftersom han vid huvudförhandlingen i målet hette så använder tingsrätten i denna dom namnet Nathan Benoitzon.

Det har i tingsrätten inte kunnat klargöras vad som varit Nathan Benoitzens syfte med resan till Syrien. Åklagaren har gjort gällande att Nathan Benoitzon rest till Syrien för att delta i stridigheter i landet, medan försvaret menat att resan skett av humanitära skäl. Frågan om i vilket syfte resan företagits är dock av underordnad betydelse i målet.

Åtalet mot Nathan Benoitzon såsom framgår av gärningsbeskrivningen ovan avser två händelser, varav en förevigats på såväl fotografi som film och en förevigats på fotografi.

3.2 Inställning

Nathan Benoitzon har förnekat gärningen. Han har vidgått att det är han som förekommer på de bilder och den film som är föremål för åtalet, men gjort gällande att agerandet inte utgör en sådan svår överträdelse av den internationella humanitära rätten som krävs för att bedömas som folkrättsbrott.

3.3 Utredningen

Åklagaren har åberopat den skriftliga bevisning som framgår av stämningsansökan, se bilaga. Därutöver har åklagaren åberopat en rapport från Polismyndigheten samt syn av ett fotografi från en förundersökning i ett avslutat ärende.

Nathan Benoitzon har för egen del åberopat regeringens utrikesdeklarationer år 2012 och 2013, skärmbild på utrikesminister Carl Bildts twitter den 30 augusti 2012, riksdagens protokoll från den 20 november 2012 (prot. 2012/13:27), utrikesminister Carl Bildts svar på skriftlig fråga 2012/13:361 den 13 mars 2013, nyhetsartiklar på engelska samt en rapport från "the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic" (härefter COI).

Nathan Benoitzon har hörts över åtalet. På åklagarens begäran har dessutom vittnesförhör hållits med den hos Säkerhetspolisen (härefter Säpo) anställde David Lundberg och journalisten Per Gudmundson. De hörda personerna har berättat i huvudsak följande.

Nathan Benoitzon: Det stämmer att han åkte till Syrien i oktober 2012 och att han då hette Bherlin Gildo. Han träffade en person på spårvagnen i Göteborg som hade varit i Syrien och som tillsammans med andra skulle åka tillbaka dit. Personen frågade om han ville följa med. Han jobbade vid denna tid som fordonsmontör men alla hade blivit uppsagda. Anledningen till att han valde att åka till Syrien var att han, precis som alla andra, hade sett på nyheterna att kvinnor

blev våldtagna och barn blev straffade. Hela världen visste att det var krig i Syrien och till och med det svenska folket ville att Sverige skulle göra något åt saken. När han kom till Syrien hamnade han precis som alla andra nykomlingar i ett hus i Atma som kontrollerades av Free Syrian Army (härefter FSA). Det fanns i huset folk som representerade FSA, bland annat en jordanier från USA. Under tiden han vistades i huset träffade han många utlänningar. Anledningen till att alla nykomlingar hamnade i huset i Atma var att det var fritt att bo där och det fanns gratis mat. När de kom till Syrien fanns det inte mycket folk i den lilla staden Atma och de visste de inte vad de skulle göra. Den första och andra månaden satt de bara i huset. Han själv var i köket och lagade mat. När han hamnade i huset var det redan organiserat med avancerad utrustning och satellittelefon. Det fanns dock inte vid denna tid vapen i huset, utan bara mannen från USA hade vapen. Senare kom dock FSA med en lastbil fylld med vapen från Turkiet. I huset träffade han officiella representanter från andra länder. FSA och andra grupper under FSA skulle ha ett stort möte med agenter från Turkiet, Tyskland och Frankrike. Mötet handlade om att FSA skulle få allt de ville ha. Han fick själv inga pengar när han kom till huset, men FSA fick 50–100 dollar per månad. Han och de andra i huset fick dock gamla kläder och fick låna varandras strumpor. Det stämmer att han är med i den svensktalande filmen som spelats upp av åklagaren. Det stämmer också att han är den personen i filmen som Säpo bedömt vara honom. Filmen spelades in under hans första eller andra månad i Syrien. Han har ingen aning vad syftet med filmen var och det var inte han som redigerade den. De som skulle göra videon ville att alla svenskar i huset skulle vara med. Han blev tillsagd "stå där" och när han stod där började personen framför honom prata. Han visste inte vad denna person skulle säga. Det stämmer att personen som pratar i videon säger "mujaheeden fi ash sham", men han visste inte att personen skulle säga så. Mujaheeden fi ash sham var ingen grupp. Det som avsågs med uttrycket i videon var "vi är krigare i Syrien", men det betyder inte att de som var med på videon var en grupp. Alla på videon hade på sig vanliga kläder som alla fick och som fanns i huset. Han fick inte vapen utan det var en som köpte vapen till alla. Det stämmer dock att det finns bilder på honom med vapen. Det fanns olika vapen i huset som alla fick använda när man skulle ut för att inte bli kidnappad. Anledningen till att han i början inte hade något vapen var att han då inte hade pengar. Det tog två till tre månader innan någon köpte vapen till honom. Alla deras grejer fanns i huset i Atma och ingen fick ta med sig något därifrån. Alla i huset fick låna varandras mobiler och laptops och de fixade Facebook-konton till alla. Han hade själv ingen mobil förrän senare, när han fick hjälp av Säpo. Det stämmer att det är han på både den stora och den lilla bilden (s. 338) i förundersökningsprotokollet. Det är inte han som har laddat upp bilderna på Facebook. Det stämmer också att det är han på den lilla bilden i den röda rutan som tillhör kontot Mujaheeden Fi Ash Sham, men det betyder inte att han skapade den Facebook-sidan. Han vet inte vem som laddat upp dessa bilder. Hans förklaring till varför kontot använt en profilbild på honom är att svenskarna visste att han ville åka tillbaka till Sverige och att de inte ville att det skulle hända. Till och med personerna från Saudiarabien och Ryssland visste att han ville åka tillbaka till Sverige. En dag när de var i huset kom det en bil från FSA. En man från bilen berättade att de behövde tio personer. Efter lottning blev hans namn draget och han kunde då inte säga nej. Från den lilla bussen de åkte i såg han inget eftersom det var helt mörkt. Han visste alltså inte var de skulle hamna och det var heller inget man fick fråga. Alla kände i efterhand till attacken mot Sheikh Suleiman-basen. Han var dock inte med och attackerade basen utan kom dit på kvällen när attacken var slut och de höll på att rensa basen. Han blev tillsammans med andra personer avsläppt vid grinden och de fick vapen för att vakta dag och kväll. De andra personerna var från Saudiarabien. Han visste inte då var de andra svenskarna var. Han visste heller inte då att basen

hette Sheikh Suleiman. Det tog några dagar innan han vågade fråga om det, eftersom andra kunde tro att man var spion om man ställde frågor. Det stämmer att det är han på bilden (s. 339) med den liggande mannen i förundersökningsprotokollet. Han minns att bilden är tagen under tiden han var vid Sheikh Suleiman-basen, men inte exakt när. Han minns inte händelsen när han ser bilden. Han vet inte vem personen som ligger ner på bilden är. Han vet inte om personen stred för den syriska regimen, om personen är en död civil person eller om personen är muslim eller kristen. Bakgrunden till bilden är det följande. Han var vid grinden till Sheikh Suleiman-basen. Någon promenerade ute på berget och sade att det fanns döda människor där. De andra som fanns vid grinden började gå upp och frågade om han ville följa med. Han sade först nej för att någon behövde vakta, men efter att en annan person tagit över följde han med upp eftersom han ville se. När han kom dit fanns det mycket folk där. Så fort han hamnade däruppe blev han tillsagd att rensa ett lager som fanns där och lägga sakerna i lastbilar som skulle köra i väg. Det är anledningen till att han var smutsig. Efter lastbilarna hade kört såg han personen på bilden, som alltså redan låg där, och några till. Det låg döda överallt. Alla började ta bild på och filma personen. Anledningen till att han blev fotad och filmad var att de andra sade "gå och ställ dig där". Personerna som sade det är döda nu. Angående fingret han håller upp betyder det ingenting utan det är bara ett tecken man gör när man ska ta kort. Alla gör så när de ska ta kort, till och med de som spelar fotboll och kör rally och de som är icke-muslimer. Det kan stämma att tecknet betyder "det finns bara en gud". Hans fot var inte på personen på bilden utan under eftersom marken där lutade neråt. Det är inte han som laddat upp bilden på internet. Internet fanns bara i Atma och eftersom han vid tidpunkten inte var i Atma kan han inte ha laddat upp bilden. Det är heller inte han som skrivit texten "vår fiende en död Shabiha" i anslutning till bilden. Han visste vid tidpunkten inte vad "shabiha" betydde. Angående om någon annan skrivit texten är de flesta svenskar döda och kan inte försvara sig. Han har själv inte tagit någon bild när han var vid Sheikh Suleiman-basen eller tagit någon bild på någon död person. Det han tidigare sagt i polisförhör stämmer alltså inte. Han vet att han inte själv tagit någon bild vid tillfället eftersom han inte hade någon mobil i detta skede. Han köpte en mobil först när han skulle bli utsmugglad ur Syrien. Han kommer inte ihåg om han själv tog en bild vid tillfället, men alla tog bild på honom. Angående filmen som åklagaren spelat upp inom stängda dörrar är det inte han som redigerat den och han vet inte vem som har redigerat filmen eller när den redigerats. Det stämmer dock att han är med i filmen och att filmen är inspelad i Syrien. Det är korrekt att han på filmen läser den koranvers som åklagaren gjort gällande framför personen, men det betyder inte att han förnedrade personen. Det var inte bara han som läste koranversen utan alla gjorde det. Han var heller inte först med att läsa versen. Anledningen till att han läste versen var att de andra läste den innan han kom dit och att han blev tillsagd "gå och läs det". Att säga att det var förnedrande att läsa upp versen framför personen är som att säga att hela Koranen är förnedrande. Anledningen till att han i filmen säger "shabiha" är att alla som kom före honom sade det. Han visste inte vad ordet betydde innan dess. Han vet inte varför han hade filmen i sin besittning när han greps eller hur vittnet Per Gudmundson fått tag på filmen. Han vet inte om filmen har publicerats på internet, men han har i vart fall inte publicerat den. Han hade i tiden innan attacken mot Sheikh Suleiman-basen inte någon mobiltelefon. De andra hade dock mobiltelefon. Att han i förhör sagt att det inte var förbjudet med mobiltelefon på den tiden och att alla i Atma hade mobiltelefoner och kunde ringa hem till sina anhöriga betyder inte att han tog bilder. Det stämmer att det är han på de två bilderna längst ner till höger (s. 70) i protokollsbilagan. Bilderna är tagna på Sheikh Suleiman-basen och bakgrunden är det följande. När han var vid den första döda kroppen vid Sheikh Suleiman-basen sade de andra att det fanns

fler döda vid andra sidan av berget. De flesta gick dit så han följde med dem. Han gick in i byggnaden och kollade. Personerna på bilden låg redan där när han kom in. De var döda och hade varit det länge. Han vet inte om de tillhörde den syriska regimen. Han höll bara i vapnet och varken riktade eller hade någon avsikt att rikta det mot någon. Att han höll i vapnet betyder inte att han skulle skjuta personerna. Det finns ingen anledning att skjuta redan döda personer. Anledningen till att han höll vapnet på det sättet han gjorde var att vapnet vägde så tungt att det inte gick att hålla med en hand. Alla håller vapen på det sättet. Det som egentligen syns på bilden är alltså att han transporterar vapnet genom att hålla det framför sig. Anledningen till att fotot togs på honom är att de andra tog kort. Han har ingen aning om vad som hände med alla de andra bilderna. Personerna som tog bilderna är döda nu. Han vet inte varför han hade bilderna på sin enhet eller hur de hamnat där. Bilderna på s. 70–71 i protokollsbilagan fanns redan när han hamnade i Atma. Han har inte tagit några av bilderna och har inget med dem att göra. De skickade honom för att vakta vägar, sedan skickade de tillbaka honom till huset. Mujaheeden Fi Ash Sham kom att användas efter Sheikh Suleiman-attacken eftersom de ville ha ett namn för sig själva. Det var då gruppen Kataib Al Muhajireen (härefter KAM) blev känd. Gruppen KAM uppkom efter attacken mot Sheikh Suleiman-basen eftersom det då kom mer nykomlingar. De första tre månaderna var det en spökstad, men efter Sheikh Suleiman-basen började folk rusa in. KAM bildades då och gruppen skaffade en flagga. De första tre månaderna var han med svenskarna hela tiden, men efter detta upplöstes deras grupp och de hamnade i olika hus. I början fanns dock inga grupper utan det var bara utlänningar som samlades på samma ställe. Det fanns aldrig en grupp som hette Mujaheeden Fi Ash Sham. Under tiden efter Sheikh Suleiman-basen deltog han inte i några strider. Han utförde inte heller några vaktuppdrag eller var engagerad på något sätt i verksamheten. När han var vid Sheikh Suleiman-basen tröttnade han och försökte hela tiden hitta skjuts till Atma. Efter några dagar hittade han en som kunde köra. Efter att han kommit tillbaka till Atma blev han upptäckt och skickades till huset med Saudiaraberna. En dag skulle FSA attackera ett ställe och de hämtade därför alla grupper. Han tänkte att han då kunde stanna i huset och försöka ta sig till Atma. Det kom en lastbil och chauffören gick med på att köra honom till Atma. Väl i Atma gömde han sig i huset. Han gick till kafeterian och frågade om de kände någon som kunde smuggla ut honom. Han blev på detta sätt körd till Turkiet. Väl i Turkiet fick han via konsulatet och Säpo hjälp med att återvända till Sverige. Han anlände till Sverige i början på februari 2013. När han kom hem till Sverige använde han inte längre sina Facebook-konton. Han har inte använt sina Facebook-konton överhuvudtaget. Det stämmer dock att det är hans Facebook-konto på s. 15 i förundersökningsprotokollet. Den stora bilden på denna sida är tagen vid Sheikh Suleiman-basen. Han kommer inte ihåg om det är han som lagt upp den stora bilden eller den lilla bilden på kontot. Det stämmer även att det är han på bilden på s. 16 i förundersökningsprotokollet. Han är personen i mitten på bilden, ovanför personen i vit tröja med röda ränder. Han kommer inte ihåg vem eller om det är han som har lagt upp länken som finns på s. 13 i förundersökningsprotokollet. Han kommer heller inte ihåg vem som sparat ner bilderna på s. 69 i protokollbilagan eller vem som döpt dem. "Ana" kan betyda jag men han vet inte. När han var i huset i Atma använde alla varandras laptops. Hans egen mobil var i huset, 30–100 mil därifrån.

David Lundberg: Han är i grunden polis och har jobbat på Säpo i snart tolv år. Under elva års tid har han arbetat med uppföljning av personer som åker till och från Syrien och har kopplingar till islamistiska grupper och nätverk. Han känner till Nathan Benoitson framför allt under dennes tidigare namn Bherlin Gildo. Enligt Säpos uppfattning avreste Nathan Benoitson under hösten

2012 från Sverige till Syrien. I och med denna resa blev Nathan Benoitson föremål för Säpos intresse eftersom motivet till resan bedömdes vara att han avsåg stödja eller gå med i en våldsbejakande islamistisk grupp i Syrien. Säpo ser generellt sett en ökad hotbild mot Sverige utomlands från personer som reser till konfliktområden för att vara med i våldsbejakande islamistiska grupper. Nathan Benoitson var en väldigt öppen person framför allt på sociala medier. Utan större ansträngning gick det att följa delar av Nathan Benoitsons förehavanden i Syrien från Sverige. Säpos uppfattning är att Nathan Benoitson tillsammans med andra svenskar som reste ner till Syrien gick med i en väpnad grupp som kallas KAM, migranternas kompanier eller brigad. Inom den här gruppen utbildade de sig i bland annat vapenhantering och deltog i stridigheter i Syrien. Stridigheterna var främst riktade stridshandlingar i nordvästra Syrien mot den syriska regimen. Säpo följde Nathan Benoitson främst på Facebook där han hade ett eget konto i eget namn, men Säpo gjorde bedömningen att han var inblandad i flera andra gruppkonton som publicerade material nere i Syrien. En av grupperna var Majaheeden Fi Ash Sham eller svenska heliga krigare i Syrien eller Irak. Säpo gjorde bedömningen att Nathan Benoitson var en av flera personer som hade inloggningsuppgifter till och lade upp saker från det kontot. Anledningen till detta är, om han minns rätt, att det vid något tillfälle i någon chatt eller i kommentarer till någon bild var en förväxling där man svarade utifrån att man tänkte att man var inloggad från ett annat konto. Det framstod därför för läsaren som att samma person som var inloggad på Nathan Benoitsons personliga konto senare svarade från Majaheeden Fi Ash Shams konto såsom i en konversation. Han kan dock inte redogöra för innehållet i konversationen. De första personerna som reste från Sverige till Syrien anslöt sig till FSA och ingick i den strukturen ett kortare tag. Under hösten 2012 etablerades KAM som en ny grupp i Syrien. KAM hade en mer utpräglad islamistisk ideologi, hårdare regler och ett striktare eller tuffare förhållningssätt till krig. Det här var attraktionen för svenskar som valde att byta. Säpos uppfattning är att Nathan Benoitson inte var i Syrien när svenskarna gick över till KAM utan att han anlände senare. Anledningen till att Nathan Benoitson gick med i KAM var att de andra svenskarna var med i gruppen, dvs. att han anslöt sig till sina kamrater på plats. Kamraterna var personer från samma moské i Sverige som Nathan Benoitson besökte. Hans uppfattning är att gruppen KAM bildades tidig höst 2012. Ett av beläggen för det är att ledaren Omar al-Shishani kom dit då och började samla folk nära sig. Förr eller senare under september 2012 hade denna grupp av personer nått den storleken att de behövde saluföra sig med ett namn. Någonstans vid den tidpunkten började gruppen producera propaganda med sina logotyper och vattenstämplar. Det rörde sig vid denna tidpunkt om bilder och enklare filmer. Denna kunskap har Säpo fått eftersom grupperna vid denna tidpunkt exponerade sig själva i relativt stor omfattning på internet, bland annat på en hemsida som heter Free Syria, där personer som reste till Syrien lade ut vad de gjorde nästan dagligen. Det var alltså enkelt att följa. I promemorian där Säpo genomgått material i ärendet finns två fotografier som har den logotypen som KAM initialt använde. Han kan inte exakt redogöra för när han uppfattar att bilderna lades upp på internet. Anledningen till att han trots detta påstår att KAM fanns före december 2012 är att det finns ett mycket bredare bildmaterial rörande KAM än det som presenterats i målet. Bilderna som lämnats över från Säpo (s. 8–18) i förundersökningsprotokollet är skärmdumpar. Anledningen till att Säpo haft bilderna är att man följt kontona i syfte att inhämta uppgifter om gruppens förehavanden i Syrien. Någon bild är en skärmdump från en film och någon annan är bildtexten som förklarar skärmdumpen från Facebook-kontot. Filmen publicerades någon gång efter den 20 november 2012 på gruppen Majaheeden Fi Ash Shams konto. Säpo hade oro för att filmen skulle attrahera andra personer från Sverige till att åka ner till Syrien och ansluta sig till grupper med våldsbejakande islamistiska motiv. Han bedömer att

gruppen KAM hade sådant motiv, vilket han grundar på uppgifter som gruppen själv publicerat, däribland filmen men också ett flertal andra uppgifter där gruppen pratat om syftet med att åka till Syrien och att det fanns religiösa förtecken bakom gruppens verksamhet i Syrien. De bilder som lämnats över från Säpo i ärendet är inte samtliga bilder som Säpo tog del av under perioden utan bara en liten del. Eftersom det hände längesedan har Säpo varit tvungna att gallra en hel del av det inhämtade materialet. Han kan dock inte uttala sig om det finns mer material avseende Nathan Benoitson eftersom han inte har någon explicit minnesbild av ytterligare material på honom. Hans uppfattning är att Nathan Benoitsons upplevelse i Syrien framställdes som väldigt positiv och tiden där som attraktiv. Man ville ha attraktionskraft i syfte att få andra personer att åka dit och ansluta sig till kampen och stärka gruppen. Det var därför positiva undertoner, trivsam gemenskap och häftiga bilder. Detta skedde i början av Syrienkonflikten och i början av resandet till Syrien. Propagandan kom att utvecklas mycket senare men då var inte Nathan Benoitson där. Den gruppen som nu är aktuell var inte terrorklassad av FN och blev heller inte det senare. Däremot gick gruppen ihop med två andra grupper i mars 2013 och den nybildade gruppen blev ganska snabbt terrorklassad. En grupp behöver dock inte vara terrorklassad av FN för att vara en våldsbejakande islamistisk grupp. Säpo har inte under tiden som Nathan Benoitson var i Syrien uppfattat att han var där ofrivilligt eller under hot eller tvång. Nathan Benoitson vistades i Syrien under en tid då konflikten pågick och det är säkert så att han hamnade i otrevliga situationer, men Säpo har ingen kännedom om att han blev dittvingad eller blev tvingad att kvarstå. Såsom han minns det var Nathan Benoitson dock inte nöjd med sin situation i Syrien i slutet på januari eller början på februari 2013 eftersom det var osämja i gruppen och en pågående maktkamp. Han kan inte uttala sig om eventuellt tvång som Nathan Benoitson blev utsatt för i det sammanhanget. Efter att Nathan Benoitson återvände till Sverige har Säpo haft uppföljning av honom. Generellt sett är personer som åker från konfliktområden där man deltagit i sådan här verksamhet föremål för Säpos uppmärksamhet för att man är ett förhöjt säkerhetshot. Detta är på grund av risken att man börjar planera eller utför attentat, men det kan också handla om rekrytering av personer ner till området. Angående bilden på s. 15 i förundersökningsprotokollet borde Nathan Benoitson när den inhämtades den 27 november 2013 ha befunnit sig i Sverige. Nathan Benoitson kan ha varit i något annat land än Sverige, men i vart fall inte i Syrien. Däremot föreställer bilden Nathan Benoitson i Syrien. Han har samma uppfattning angående bilden på s. 16 i förundersökningsprotokollet som är inhämtad den 5 mars 2014. Anledningen till att han med säkerhet kan säga att Nathan Benoitson inte var i Syrien vid dessa tillfällen är att Säpo följt hans verksamhet efter att han lämnat Syrien. Hans personliga bedömning om varför dessa bilder publicerats i efterhand är att Nathan Benoitson är stolt över tiden i Syrien och vill framställa den som något positivt. Säpo har inte under år 2013 eller 2014 fått uppgift om att Nathan Benoitson skulle ha varit utsatt för tvång eller våld eller att bilderna publicerats mot hans vilja.

Per Gudmundson: Han har varit verksam som journalist i drygt 20 år. Han arbetar idag som frilansjournalist men skriver regelbundet för Svenska Dagbladets ledarsida. Under ett decennium bevakade han på eget initiativ framväxten av svensk jihadism och intresserade sig för resor till främmande krigshärdar. Det var det som gjorde att han i oktober 2012 upptäckte att Nathan Benoitson i dennes egna kanaler dokumenterade sin närvaro i Syrien. Hans uppfattning är att Nathan Benoitson åkte till Syrien frivilligt. Han drar denna slutsats av hur det såg ut i Nathan Benoitsons kanal. Hans intresse för jihadism i Sverige och Skandinavien kom efter septemberattackerna år 2001. Mot år 2006 började han systematiskt följa jihadisterna och bevaka företeelsen i Sverige. År 2012 uppstod resningar mot Bashar al-Assad i Syrien. Fram mot

sommaren 2012 kom signaler att flera hade rest från Skandinavien för att delta i stridigheterna. Han hade sedan årtal tillbaka sin uppmärksamhet riktad mot svenska jihadister från andra konflikthärddar. Han kunde följa dem och se vem de hade kontakt med. Han höll ögonen öppna för att det skulle dyka upp tecken i de kanaler som han bevakade. I oktober 2012 kom det första. Vid den här tiden hade sociala medier precis slagit igenom stort, vilket betyder att var och en hade möjlighet att publicera sig ganska fritt och gjorde detta utan tanke på eventuella konsekvenser. Det innebar att även våldsbejakande islamister använde kanalerna för att publicera sig. Det fanns också speciellt nischade forum som man kunde bevaka där etablerade terroristgrupper släppte sin officiella propaganda. Vad gäller de svenska deltagarna hade de till en början främst närvaro på Facebook där det i oktober 2012 dök upp två konton som var intressanta. Det ena var Mujaheeden Fi Ash Sham eller stridande i Syrien. Det andra var ett konto som tillhörde Nathan Benoitson, som då, i oktober 2012, var helt nytt för honom. Han försökte dokumentera det han såg och betraktade det som en journalistisk gärning. Han var intresserad av våldsbejakande islamism och inte muslimer eller islam i allmänhet. Hans syfte var att försöka kartlägga våldsamma element. När han såg något han tolkade som våldsbejakande och som var relevant skrev han om det i sin blogg och ibland också i Svenska Dagbladet eller på andra ställen. Han följde en mängd konton i sociala medier där individer publicerade sig och sparade ibland ner skärmdumpar av det som publicerades för den händelse att det behövdes för att styrka berättelsen. När man publicerar i egen kanal, som var fallet när han publicerade på sin blogg, behöver man stärka trovärdigheten mer än om man till exempel rapporterar i Ekot, eftersom varumärket i det sistnämnda fallet då har stor trovärdighet i sig. Han sparade därför ner ganska mycket material i form av bilder och filmer och publicerade det rakt av. En film som publicerades på Nathan Benoitsons Facebook-konto såg ut att vara av kampsportsträning i Göteborg, där Nathan Benoitson vid tiden bodde. Det fanns även en annan film som innehöll bilder från en strid i Syrien som han vid tiden inte kunde publicera men som han misstänkte var stormningen av flygbasen Sheikh Suleiman i december 2012. Det förekom även annat material. Till exempel kunde material publicerat på gruppen KAM:s egen propagandakanal dyka upp på Nathan Benoitsons Facebook-konto, fast då utan KAM:s logotyper. Han kunde alltså notera samband mellan Nathan Benoitson och en stridande grupp. Det rörde sig då om identiska bilder. Han gjorde inte några egna ändringar när han sparade ner materialet förutom att han ibland beskar bilderna. Det kan ha förekommit att hans dator datummärkte filmer när han sparade ner dem, men det är inte något han själv rådde över. När han skulle spara ner material kunde han välja mellan antingen tanka ner materialet eller ta en skärmdump. Om han valde det senare kom det ofta med text och kommentarer sidan om som hörde till bilden. När han sparade ner bilder från till exempel KAM:s eller Nathan Benoitsons Facebook-konton namngav han filerna så att han själv skulle kunna söka i sin dator. Angående den bild som är döpt till "Bherlin Gildo krigsbrott 2.jpg" skulle han tro att han döpt den till det eftersom han när han publicerade bilden antog att det möjligen var fråga om ett krigsbrott. Även den fil som nämns (s. 162) i förundersökningsprotokollet som har ett namn som inkluderar "krigsbrott" torde han ha döpt på det sättet eftersom filen väckte frågan om det kunde vara ett krigsbrott. Angående den bild som är föremål för åtalet där Nathan Benoitson är hukande tror han att han återfann bilden i december 2012 och att bilden publicerades i flera kanaler, bland annat i KAM:s egen propaganda, som en del av flera bilder från samma tillfälle. Han kommer inte ihåg om den aktuella bilden dessutom fanns på Nathan Benoitsons eget Facebook-konto. Fotografiet i fråga reagerade han omedelbart på eftersom det enligt vad han kunde erinra sig om var första gången en svensk stridande poserade med ett lik. Han noterade att det fanns inslag av förnedring i det, bland annat i att Nathan Benoitson satt och gjorde tecken

med fingret mot skyn, vilket i jihadistiska kretsar brukar signalera att det bara finns en gud och är ett slags segertecken och lojalitetstecken inför gud. Även att det på bilden var en fot på eller invid kroppen tyckte han bar ett inslag av förnedring. Han skrev och rapporterade om bilden på sin blogg under samma dygn som han först såg bilden. Han minns inte idag på egen hand om det fanns någon text som kom med i hans rapportering, men kommer ihåg detta när han får texten uppläst för sig. Han kan inte uttala sig om texten är förnedrande. För honom rådde det dock ingen tvekan om att syftet för de svenska resenärerna som åkte till Syrien var att åka dit för att strida för Allah och upprätta ett kalifat, samt att man i detta var beredd att begå brottsliga krigshandlingar eller terrordåd. Angående den andra bilden föreställande en person som är inomhus med tre kroppar producerades även den som del av det större material som KAM publicerade. Den bilden var dessutom märkt. På Facebook kan man tagga individer som förekommer i en bild och den aktuella bilden var taggad med Nathan Benoitsons konto. Bilden publicerades i flera olika flöden. Han tror att han sparade ner bilden från KAM:s sida men minns inte exakt. Angående filmen som är föremål för åtalet publicerades den, som han minns det, på Nathan Benoitsons egen Facebook-kanal efter dennes hemkomst till Sverige. Han noterade hemkomsten i augusti 2013 och det måste rimligen ha varit efter det som han själv sparade ner filmen från Facebook-kanalen. Han har ingen anledning att ifrågasätta uppgiften från Säpo om att Nathan Benoitson återvände till Sverige i februari 2013. Det var dock i augusti 2013 som Nathan Benoitson själv visade på Facebook att han var hemma i Sverige. Han kommer inte ihåg när han sparade ner filmen från internet, men det kan stämma att det var det den 26 mars 2013. Han har dock inte vid något tillfälle lämnat över material till brittiska myndigheter. Det sparade material som han inte publicerade men som rörde ärendet lämnade han senare på begäran över till en svensk polisinspektör. De bilder han publicerat i hans blogginlägg måste komma från Nathan Benoitsons eget Facebook-konto. Han drar den slutsatsen utifrån texten i inlägget och att han i allmänhet rapporterar vad han har sett. Hans uppfattning när han i december 2012 bevakade detta var att gruppen KAM existerade. Han minns att han noterade att gruppen existerade då men har ingen uppfattning om hur länge den existerat innan dess. När han först såg livstecken från svenskar i Syrien rådde viss förvirring huruvida de utgjorde en egen stridande grupp eller om de stred tillsammans med andra och vilka de i så fall stred med. När upproret i Syrien till en början tog fart pratade man om att svenskar skulle strida med FSA. Det uppstod dock missnöje med FSA:s bristfälliga religiösa hängivelse och det bildades mer renläriga jihadistiska grupper. Det bildades något som kallade sig svenska mujaheeden. Man kan fråga sig om det var en grupp. Det började hursomhelst dyka upp material med svenska medborgare som var märkt med KAM:s logotyp. Materialet var del av den officiella propagandan från gruppen och spreds i KAM:s kanaler. När han använder uttrycket "våldsbejakande islamism" avser han en typ av islamism där man strävar efter att omvandla samhället och åtminstone accepterar våldsanvändning som en del i samhällsförändring. Han uppfattade att Nathan Benoitson var en våldsbejakande islamist eftersom denne stred i en grupp som enligt vad han kunde bedöma hade som mål att etablera ett kalifat efter att de med våld störtat diktatorn i Syrien. Han drar denna slutsats eftersom de svenska stridande publicerade sig som en egen liten grupp och resonerade ganska utförligt i sina texter om syftet med resan. I en svenskspråkig propagandafilm uppmanade gruppen svenskar att resa ner till Syrien för att tillfredsställa Guds vilja och ta till våld. Det är dock inte så att man om man är muslim och åker ner till Syrien i syfte att strida mot regimen betraktas som våldsbejakande islamist. Det kan finnas legitima anledningar att strida mot al-Assad. Det som var våldsbejakande var att gruppen i den nämnda filmen uppmanade att strida för den jihadistiska

samhällssynen som de ville etablera. Anledningen till att han i detta skede år 2012 misstänkte att Nathan Benoitson var en våldsbejakande islamism var alltså, utöver att han stred mot regimen trupper, att de svenska syrienresenärerna uttryckte sig som jihadister brukar och signalerade att de var del i den globala rörelsen. Det var även så att KAM publicerade sin propaganda i de kanaler som andra jihadistiska grupper använder.

3.4 Tingsrättens bedömning

3.4.1 Rättsliga utgångspunkter

Av 22 kap 6 § första stycket brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2014 framgår att den som gör sig skyldig till en svår överträdelse av något sådant avtal med främmande makt eller någon sådan allmänt erkänd grundsats, som rör den internationella humanitära rätten i väpnade konflikter, döms för folkrättsbrott till fängelse i högst fyra år. Bestämmelsen utgör ett slags blankettstraffbud där handlingsreglerna för den enskilde, med undantag för en icke uttömmande uppräknings i andra stycket i stadgandet, finns att hämta i den internationella humanitära rätten. Den internationella humanitära rätten är en del av den s.k. folkrätten. I folkrätten är två av de viktigaste rättskällorna internationella överenskommelser och internationell sedvanerätt (jfr artikel 38 i Stadgan för den Internationella Domstolen).

När det gäller internationella överenskommelser på den humanitära rättens område intar de s.k. Genèvekonventionerna och dess tilläggsprotokoll en säregen ställning. Genèvekonventionerna, som är fyra till antalet, tillkom mellan år 1864 och 1949, medan de två första tilläggsprotokollen antogs år 1977. År 2005 tillkom ett tredje tilläggsprotokoll. I Genèvekonventionerna återfinns många av de viktigaste humanitärrettsliga reglerna.

Åklagaren har gjort gällande att Nathan Benoitson genom den åtalade gärningen brutit mot en sedvanerättslig regel inom den internationella humanitära rätten. För att en sedvanerättslig regel ska anses föreligga krävs att det finns dels en allmän praxis bland stater, dels en övertygelse hos stater att agerandet utgör gällande rätt. Det sistnämnda brukar benämnas *opinio juris*. När en sedvanerättslig regel utvecklats inom den humanitära rätten är den i princip juridiskt bindande för samtliga stater och stridande parter.

Till stöd för att utröna den internationella humanitärrettsliga sedvanerätten kan vara ett antal dokument. En av de mer omfattande studierna kring vilka sedvanerättsliga regler som är tillämpliga i väpnade konflikter publicerades av Internationella Rödakorskommittén (härefter ICRC) år 2005. Studien genomfördes tillsammans med experter i humanitär rätt från olika delar av världen och i samråd med regeringar och internationella organisationer. I studien konstateras att flera av de viktigaste principerna i Genèvekonventionerna är att betrakta som sedvanerätt och gäller i samtliga väpnade konflikter.

Ett annat dokument är Romstadgan för Internationella Brottmålsdomstolen, vilket är grunddokumentet som inrättade just den Internationella brottmålsdomstolen i Haag och gav denna domstol jurisdiktion över bland annat brottet krigsförbrytelse. Avsikten med den straffrättsliga regleringen i Romstadgan vid dess tillkomst år 1998 var att kodifiera den då gällande sedvanerätten. Efter tillkomsten av stadgan har sedvanerätten genomgått en viss

utveckling. I förarbetena till den lag som ersatt den numera upphävda 22 kap 6 § brottsbalken gjordes bedömningen att det på vissa områden kunde finnas anledning att med stöd av sedvanerätten utsträcka det straffrättsliga ansvaret längre än vad som följer av stadgan, detta främst i s.k. icke-internationella väpnade konflikter (jfr prop. 2013/14:146 s. 67–69 och NJA 2021 s. 303 p. 14).

Till ledning för hur Romstadgan bör tolkas har, i enlighet med artikel 9 i stadgan, antagits s.k. brottskriterier (elements of crimes). Dessa ska vara ett stöd för Internationella brottmålsdomstolen vid tolkningen och tillämpningen av bland annat artikel 8 i stadgan, dvs. artikeln som ger domstolen jurisdiktion över och definierar brottet krigsförbrytelse. Brottskriterierna har vid tillämpningen getts en framträdande och avgörande roll för tolkningen av bestämmelserna rörande de olika krigsförbrytelseerna. Tillskapandet av brottskriterierna vid sidan av själva stadgan var visserligen en del av resultatet från de diplomatiska förhandlingarna mellan olika länders delegationer som ledde fram till antagandet av stadgan. Avsikten med arbetet i den förberedande kommittén, som konstruerade brottskriterierna, var emellertid att innehållet allmänt sett skulle korrespondera med etablerad internationell humanitär rätt. Det har därför gjorts gällande att kriterierna inklusive fotnoterna och de allmänna kommentarerna som utgångspunkt borde ses som en del av sedvanerätten vid tidpunkten för tillkomsten av Romstadgan (jfr NJA 2021 s. 303 p. 23 med däri gjord hänvisning).

I alla brottmål gäller att åklagaren har bevisbördan och att bevisbördan gäller i princip allt som har bäring på skuldfrågan. Det innebär att det är åklagaren som ska bevisa både att den tilltalade har begått den gärning som han eller hon påstår samt att det varit fråga om en otillåten gärning. Det beviskrav som tillämpas i brottmål är att det ska vara ställt bortom rimligt tvivel att det gått till på det sättet som åklagaren har påstått. Det innebär att det ska vara praktiskt taget uteslutet att det har gått till på något annat sätt.

3.4.2 Har den internationella humanitära rätten varit tillämplig?

En förutsättning för att den internationella humanitära rätten ska vara tillämplig på en viss gärning är att det vid tiden och platsen för gärningen pågått en s.k. väpnad konflikt. En väpnad konflikt kan vara antingen en internationell eller en icke-internationell sådan. En internationell väpnad konflikt föreligger när två eller fler stater använder väpnad våld mot varandra. En icke-internationell väpnad konflikt är i stället en väpnad konflikt mellan en stat och väpnade grupper eller mellan sådana grupper. Åklagaren har i det aktuella målet gjort gällande att gärningen begåtts under en icke-internationell väpnad konflikt i Syrien.

Det är inte varje intern störning eller spänning som räknas som en icke-internationell väpnad konflikt. För att en sådan konflikt rättsligt sett ska anses föreligga krävs en viss grad av intensitet av våld och en viss grad av organisation hos deltagande väpnade grupper. För att bedöma intensiteten av våld kan faktorer som antalet deltagande soldater, antalet döda, sårade eller sjuka, typen av vapen och ammunition som används, den materiella skada som orsakats och antalet civila som flyr civilområden vara vägledande. En indikation på att en situation nått intensitetsgraden av våld som krävs är att en stat som respons på en intern konflikt sätter in sin militär i stället för sin polis. Vad gäller frågan om graden av organisation hos en deltagande grupp kan saker som förekomsten av befälstruktur, disciplinära regler och högkvarter vara

vägledande. Det som dock har störst betydelse i fråga om organisation är om gruppen har förmåga att tala med enad röst och utföra sammanhållna militära aktioner.

En rimlig utgångspunkt vid bedömningen av om det förelegat en väpnad konflikt är att ta avstamp i de bedömningar som gjorts av internationella och erkända organ (jfr Svea hovrätts dom den 5 augusti 2016 i mål nr B 4770-16). Åklagaren har till stöd för sitt påstående att det på den i målet aktuella tiden och platsen förelegat en icke-internationell väpnad konflikt åberopat en rapport från svenska polisen. Av rapporten framgår bland annat följande. Chatham House skriver i en rapport att de fredliga protesterna i Syrien i augusti 2011 övergick till väpnad opposition. Ett av Genèveakademiens projekt uppger att den väpnade konflikten kan härledas till juli 2011, men att sammandrabbningarna med den första organiserade rebellgruppen FSA rapporterades under september och oktober 2011 och att sammandrabbningarna fortsatte under följande år. I november 2011 stängde Arabförbundet av Syrien från organisationen på grund av landets underlåtenhet att implementera en framtagna fredsplan. I december 2011 uppgav FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter att tusentals dödade, att tiotusentals hade sökt skydd i grannländerna eller fördrivits internt i Syrien samt att rapporter om tilltagande väpnade attacker från oppositionsstyrkorna mot den syriska militären och säkerhetsapparaten var oroande. I början på 2012 initierade FN:s tidigare generalsekreterare Kofi Annan fredsförhandlingar, men sammandrabbningar mellan syrisk militär och rebellmiliser fortsatte alltjämt. I sin rapport från februari 2012 dokumenterade FN:s oberoende undersökningskommission bombningar och beskjutningar med tunga vapen, vilket ledde till höga dödsiffror och förstörelse av civil infrastruktur. Efter att FN:s fredsförhandlingar brutit samman i juni 2012 spred sig oroligheterna utanför de initiala oroshärdarna. I juli 2012 uppgav ICRC att stridigheterna i Syrien uppgick till en väpnad konflikt som inte var av internationell karaktär utan ett inbördeskrig. I augusti 2012 antog FN:s generalförsamling en resolution som krävde att alla parter i Syrien skulle förbinda sig att stoppa våldet som sliter sönder landet. Resolutionen lyfte särskilt fram den ökande användningen av tunga vapen, pansarförband och flygvapen. Islamiska samarbetsorganisationen antog i augusti 2012 en resolution i vilken de uttryckte djup oro över den fortsatta försämringen av säkerhetsläget i Syrien. Stockholm International Peace Research Institute uppgav i november 2013 att EU från och med maj 2011 införde ett fullständigt vapenembargo mot Syrien som svar på den våldsamma konflikten i landet.

En bedömning från svenska polisen kan inte anses vara en bedömning från ett internationellt och erkänt organ. Den av åklagaren åberopade rapporten innehåller dock inte något eget tyckande från svenska polisen, utan utgör en slags sammanställning av vad andra, däribland personer och organ inom FN samt ICRC, funnit angående situationen i Syrien år 2011 och 2012. Tingsrätten gör den sammantagna bedömningen att det av den sammanställning som återfinns i rapporten inte kan råda något tvivel om att det under den i målet aktuella perioden pågått en icke-internationell väpnad konflikt i Syrien. Som framhållits ovan innebär detta att den internationella humanitära rätten varit tillämplig.

Att den internationella humanitära rätten är tillämplig i ett visst område och under en viss period betyder dock inte att den är tillämplig på varje gärning som begås i det området och under den perioden. Under tiden som en väpnad konflikt pågår kan nämligen gärningar som inte har något samband med stridigheterna äga rum och dessa ska som utgångspunkt bedömas enligt vanliga regler som gäller utanför krigstid. För att en gärning ska bedömas enligt den internationella

humanitära rätten krävs därför att gärningen ingår som ett led i eller annars har samband med den väpnade konflikten. Detta brukar benämnas med uttrycket nexus.

Vad gäller den aktuella gärningen finner tingsrätten att det av sammanhanget vid de bilder och den film som är föremål för åtalet är tydligt att gärningen haft samband med den väpnade konflikten. Detta framför allt då det framgått att gärningen ägt rum på vad tingsrätten uppfattar som resterna av ett slagfält och i kölvattnet av relativt nyligen avslutade stridigheter.

3.4.3 Har Nathan Benoitzon ingått i en våldsbejakande islamistisk grupp?

Åklagaren har i gärningsbeskrivningen gjort gällande att Nathan Benoitzon under sin tid i Syrien ingått i en våldsbejakande islamistisk grupp. Tingsrätten konstaterar att frågan om Nathan Benoitzon vid tidpunkten för gärningen varit med i en sådan grupp eller inte saknar betydelse för frågan om han gjort sig skyldig till folkrättsbrott. Den internationella humanitära rätten gäller, så fort den är tillämplig, för samtliga stridande parter oaktat vad eller vem som förorsakat den väpnade konflikten att bryta ut. Likaså gäller den internationella humanitära rätten för enskilda civila personer som väljer att ta till vapen, oavsett om de ingår i någon organiserad grupp eller inte. Eftersom åklagaren likväl gjort gällande att Nathan Benoitzon varit medlem i en våldsbejakande islamistisk grupp har tingsrätten att ta ställning till det.

Nathan Benoitzon har i förhör uppgett att han aldrig stridit i Syrien och att han i den grupp som han varit med endast lagat mat och genomfört vaktuppdrag. Tingsrätten gör bedömningen att det av det material som presenterats i målet att döma står klart att Nathan Benoitzon under sin tid i Syrien och vid tidpunkten för gärningen burit vapen och att han inom ramen för detta varit med i en väpnad grupp, oaktat att gruppen kanske inte varit särskilt organiserad. Av utredningen i övrigt, och då särskilt den svensktalande propagandafilm som förevisats under huvudförhandlingen samt vittnet David Lundgrens uppgifter, framgår dessutom att gruppen varit våldsbejakande samt haft ett islamistiskt syfte. Nathan Benoitzon har alltså vid tidpunkten för gärningen varit medlem i en våldsbejakande islamistisk grupp.

3.4.4 Finns en sedvanerättslig regel med det innehåll som åklagaren gjort gällande?

Artikel 3 i Genèvekonventionerna är identisk i samtliga av konventionerna och brukar därför benämnas den gemensamma artikeln 3. Av gemensamma artikel 3 (c) i Genèvekonventionerna framgår följande. Personer som inte direkt deltar i fientligheterna, däribland medlemmar av stridskrafterna som lagt ned vapen och personer som försatts ur stridbart skick genom sjukdom, sårskada, fångenskap eller av varje annat skäl, ska under alla förhållanden behandlas med humanitet och ingen ska utsättas för sämre behandling på grund av ras, färg, religion eller tro, kön, börd, förmögenhet eller dylik omständighet. I detta syfte är och förblir i vad avser ovannämnda personer följande handlingar förbjudna: c) kränkning av den personliga värdigheten, särskilt förödmjukande och nedsättande behandling.

Som nämnt ovan intar Genèvekonventionerna en säregen ställning inom den internationella humanitära rätten. Gemensamma artikel 3 i Genèvekonventionerna brukar sägas ge uttryck för en minimistandard som ska tillämpas i alla väpnade konflikter (se bl.a. Bring, Klamberg, Mahmoudi & Wrangle, Sverige och folkrätten (2020, JUNO), s. 281). Av regel 90 i ICRC:s sedvanerättsstudie, samt av ICRC:s kommentar uppdaterad år 2016, framgår att ICRC funnit att förbudet mot

kränkning av den personliga värdigheten är en del av sedvanerätten och gäller inom såväl internationella som icke-internationella väpnade konflikter. Till detta kommer att det av artikel 8 (2) (c) (ii) i Romstadgan, vilken som nämnt ovan vid dess tillkomst kodifierat den då gällande sedvanerätten, följer att det i fall av en icke-internationell väpnad konflikt är en krigsförbrytelse att allvarligt kränka gemensamma artikel 3 i Genèvekonventionerna genom gärningen kränkande av den personliga värdigheten, särskilt förödmjukande och nedsättande behandling, som riktas mot personer som inte deltar aktivt i fientligheterna, däribland medlemmar av de väpnade styrkorna som har lagt ned vapnen och personer som försatts ur stridbart skick genom sjukdom, sårskada, fångenskap eller av annat skäl.

Mot bakgrund av ovanstående gör tingsrätten bedömningen att det inte går att dra någon annan slutsats än att det i den internationella humanitära rätten finns en sedvanerättslig regel med innehåll som är identiskt med gemensamma artikel 3 i Genèvekonventionerna. Tingsrätten bedömer dessutom att det sedan tillkomsten av Romstadgan inom sedvanerätten inte kan ha skett någon utveckling i inskränkande riktning vad avser artikel 8 (2) (c) (ii) i stadgan eller tillhörande brottskriterier. Inom sedvanerätten finns således även en regel med innehåll som i vart fall är identiskt med artikel 8 (2) (c) (ii) i Romstadgan och tillhörande brottskriterier.

3.4.5 Har Nathan Benoitzon utsatt personer för kränkning av den personliga värdigheten?

Åtalet bygger på att Nathan Benoitzon tillsammans och i samförstånd med annan eller andra utsatt flera personer, som enligt den internationella humanitära rätten varit skyddade, för förödmjukande och nedsättande behandling, ägnad att allvarligt kränka den personliga värdigheten. Detta har skett genom att Nathan Benoitzon tillsammans och i samförstånd med andra låtit sig fotograferas och filmas stående med foten invid en målsägandes huvud, gjort segertecken samt uttalat kränkande och nedsättande tillmälen mot målsäganden bestående i att han läst en koranvers samt kallat personen för "shabiha". Det har dessutom skett genom att han tillsammans och i samförstånd med andra låtit sig fotograferas med tre målsägande och hållit eller riktat vapen mot dem.

Inledningsvis konstaterar tingsrätten att det i målet är visat att det är Nathan Benoitzon som förekommer på de aktuella bilderna och filmen samt att dessa avbildningar skett på den tid och plats som åklagaren gjort gällande. Vad gäller frågan om detta agerande varit i strid med den internationella humanitära rätten på sätt som åklagaren gjort gällande gör tingsrätten följande överväganden.

Bilderna och filmen synes vara från på den plats där personerna på materialet stupat alternativt allvarligt skadats. Åklagaren har inte påstått att Nathan Benoitzon på något särskilt sätt hanterat kropparna utan åtalet rör posering, i ett fall med foten invid en kropp, segertecken och kränkande uttalanden. I praxis har poseringsfallen i regel innefattat något ytterligare moment än enbart posering som gjort att agerandet varit att betrakta som en kränkning av den personliga värdigheten. Det har till exempel rört sig om moment som att kropparna varit stympade, att en fot placerats på kroppen eller att det skett spottning eller sparkning. I nu aktuellt fall har gärningen inte innefattat några jämförbara moment. Hovrätten över Skåne och Blekinge har dock i sin dom den 11 april 2017 i mål nr B 3187-16 uttalat att det inte generellt sett går att undanta

segergesten eller glädjeyttringar från vad som kan utgöra en straffbar krigsförbrytelse eftersom det beror på i vilket sammanhang de görs och hur de tar sig uttryck.

Avseende händelsen som förevigats både på en bild och i en film har framgått att Nathan Benoitson satt sig på huk väldigt nära personen på materialet med sin fot invid personens huvud, uttalat "shabiha" samt läst den av åklagaren angivna koranversen, vilken även lästs av åtminstone en annan person. Tingsrätten gör bedömningen att det av åklagarens åberopade analys avseende begreppet "shabiha" inte framgår att uttrycket är kränkande eller syftar till missaktning. Att begreppet dessutom använts i en rapport från COI, en kommission inrättad av FN:s råd för mänskliga rättigheter, tyder på att begreppet i vart fall år 2012 inte varit kränkande. Däremot ger den aktuella bilden och filmen intrycket att syftet med förevigandet varit att materialet ska visas upp för omvärlden eller motparten i den väpnade konflikten. Detta intryck förstärks av det finger som Nathan Benoitson håller upp, vilket tingsrätten i sammanhanget uppfattar som en segergest. Att Nathan Benoitson när han gör segergesten tittar rakt in i kameran ger dessutom intrycket av att han poserar med personen i syfte att materialet senare ska publiceras, även om det inte är visat att han själv publicerat materialet. Detta innebär enligt tingsrättens mening att personen, som är identifierbar, framställs som en trofé som ett led i krigspropaganda. Till detta kommer att Nathan Benoitson inför personen läser en koranvers som i sammanhanget måste förstås som nedsättande. Mot bakgrund av detta menar tingsrätten att det sammantaget är visat att Nathan Benoitson genom detta beteende, tillsammans och i samförstånd med annan eller andra, utsatt personen för en kränkning av den personliga värdigheten och för förödmjukande och nedsättande behandling, ägnad att allvarligt kränka den personliga värdigheten.

Avseende händelsen som förevigats på en bild har framgått att Nathan Benoitson hållit ett vapen mot tre kroppar. Nathan Benoitson har själv uppgett att han inte riktat vapnet mot personerna utan enbart hållit vapnet framför sig. Tingsrätten gör bedömningen att det redan av bilden framgår att Nathan Benoitson tydligt riktat vapnet mot de liggande personerna samtidigt som han stått över och betraktat dem. Detta ger intryck av att Nathan Benoitson poserar med kropparna och att fotograferingen sker för att framställa personerna som troféer i krigspropaganda. Vidare anser tingsrätten att det av bilden framgår att kropparna har samlats ihop på ett nedvärderande sätt och att i vart fall två av kropparna är identifierbara. Även denna händelse bedömer därför tingsrätten vara en sådan kränkning av den personliga värdigheten som avses i den sedvanerättsliga regel som är aktuell i målet.

3.4.6 Har det varit fråga om en svår överträdelse?

Frågan är då om gärningen är att betrakta som en svår överträdelse av den internationella humanitära rätten på det sätt som krävs i 22 kap 6 § första stycket brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2014. Försvaret har gjort gällande att begreppet "svår överträdelse" i bestämmelsen ska förstås ha samma innebörd som begreppet "grave breach" i Genèvekonventionerna. "Grave breach" är ett begrepp som förekommer med samma innebörd i alla fyra Genèvekonventioner och i Tilläggsprotokoll I och som ger en skyldighet för medlemsstater att lagföra särskilt allvarliga överträdelser av konventionerna. De överträdelser som ingår i den s.k. "grave breach"-regimen innefattar inte överträdelse av gemensamma artikel 3. Överträdelserna är dessutom enbart sådana som kan begås i internationella väpnade konflikter. De särskilt allvarliga överträdelserna som inbegrips under "grave breach"-regimen är följande:

- uppsåtligt dödande,

- tortyr eller omänsklig behandling, inbegripet biologiska experiment,
- uppsåtligt förorsakande av svårt lidande eller svår skada till kropp eller hälsa,
- olaglig deportation eller förflyttning,
- olaglig inspärning av skyddad person,
- tvingande av skyddad person att tjänstgöra i den fientliga maktens stridskrafter eller vidtagande av åtgärd varigenom han berövas sin rätt att bli opartiskt och i laga ordning rannsakad och dömd,
- tagande av gisslan, och
- olaglig och godtycklig förstörelse och tillägnelse av egendom i stor omfattning, vilket icke rättfärdigas av militär nödvändighet.

Tingsrätten konstaterar att det i 22 kap 6 § andra stycket brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2014 finns en icke uttömmande uppräkningslista av gärningar att betrakta som en svår överträdelse av den internationella humanitära rätten. Uppräkningen inkluderar saker som att missbruka FN:s kännetecken, att anfalla civilpersoner eller den som är försatt ur stridbart skick och att inleda ett urskillningslöst anfall med vetskap om att anfallet kommer att förorsaka synnerligen svåra förluster eller skador på civilpersoner eller civil egendom. Redan av den icke uttömmande uppräkningslistan synes således lagstiftarens mening inte ha varit att likställa begreppet "svår överträdelse" med begreppet "grave breach" som används i Genèvekonventionerna och Tilläggsprotokoll 1. Till detta kommer att lagstiftaren uttalat att bestämmelsen i 22 kap 6 § brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2014 fått sin dåvarande utformning eftersom de samlade folkrättsliga förpliktelserna på området bedömts vara så omfattande att det inte varit möjligt att närmare precisera dem i bestämmelsen (se prop. 1948:144, s. 167 och prop. 1953:142, s. 26 f.). De åtta ovan listade gärningar som innefattas i "grave breach"-regimen är visserligen fler än de sju exemplifierande punkter som tagits in i bestämmelsens andra stycke. Trots detta finner tingsrätten, mot bakgrund av vad som nu anförts, att lagstiftarens avsikt med att använda begreppet "svår överträdelse" inte rimligen kan ha varit att begreppet skulle ha samma innebörd som "grave breach".

Begreppet "svår överträdelse" har alltså inte samma innebörd som "grave breach" i Genèvekonventionerna och Tilläggsprotokoll 1. I stället anser tingsrätten att begreppet ska förstås så att inte varje överträdelse av den internationella humanitära rätten kriminaliseras, utan att en gärning måste vara av viss kvalificerad art för att vara straffbar. Vad gäller den aktuella gärningen finner tingsrätten, mot bakgrund av de överväganden som gjorts i avsnittet ovan, att den får anses vara en sådan svår överträdelse som krävs för att den ska vara straffbar.

3.4.7 Har personerna varit skyddade?

I målet har det inte kunnat klargöras huruvida de liggande personer som syns på de bilder och den film som är föremål för åtalet varit civila eller stridande, eller döda eller skadade. Nathan Benoitson har själv inte vetat om personerna varit civila eller stridande, man har varit tydlig med att samtliga personer varit döda. Högsta domstolen har i NJA 2021 s. 303 slagit fast att även döda personer inbegrips i begreppet skyddade personer enligt sedvanerätten och således kan bli föremål för förödmjukande eller nedsättande behandling. Högsta domstolen har härvid pekat på att brottskriterierna till Romstadgan, vilka som nämnt allmänt sett var menade att korrespondera med etablerad humanitär rätt, anger att även döda personer omfattas av skyddet. Att detta

enbart nämns i fotnoterna innebär inte i sig att det inte är en integrerad del av brottskriterierna och den motsvarande sedvanerätten.

Tingsrätten gör bedömningen att det alldeles oavsett om personerna på bilderna varit civila eller stridande, eller döda eller skadade klart framgått att personerna varit försatta ur stridbart skick. De har därför varit att betrakta som skyddade personer enligt den internationella humanitära rätten.

3.4.8 Har Nathan Benoitzon agerat med uppsåt?

För att Nathan Benoitzon ska kunna dömas till ansvar för folkrättsbrott krävs att han begått gärningen med uppsåt. Härvid krävs uppsåt till de faktiska omständigheter som bedömningen av gärningen avser. Det krävs inte något uppsåt till att gärningen skett under en väpnad konflikt eller till att gärningen ingått som led i eller annars stått i samband med den väpnade konflikten. Det krävs heller inte att Nathan Benoitzon själv gjort någon värdering av att det rört sig om en kränkning av de skyddade personerna (jfr NJA 2021 s. 303 p. 31).

Tingsrätten gör bedömningen att det av bilderna och filmen i sig inte tycks framgå att Nathan Benoitzon varit passiv, i mindre mån delaktig eller att han blivit tvingad att delta. Tvärtemot framgår att Nathan Benoitzon deltagit aktivt och bland annat själv uttalat den aktuella koranversen. Han har vidare i den ena bilden och filmen tittat rakt in i kameran, vilket ger intrycket av att han medvetet poserat och låtit sig fotograferas eller filmas invid den liggande personen. På den andra bilden har han tydligt riktat vapnet mot de tre liggande personerna. Som framhållits ovan har det inte visats att Nathan Benoitzon självständigt publicerat bilderna och filmen på internet. Sammanhanget runt bilderna ger dock stöd för att han medvetet låtit sig avbildas i syfte att materialet skulle publiceras på internet. Mot bakgrund av detta, och då den omständigheten att även andra agerat på liknande sätt inte kan frita Nathan Benoitzon från ansvar, finner tingsrätten vid en sammantagen bedömning att gärningen har begåtts med uppsåt.

3.4.9 Påföljd

Nathan Benoitzon döms nu för folkrättsbrott enligt 22 kap 6 § första stycket brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2014. Straffskalan för detta brott är fängelse i högst fyra år. Tingsrätten anser att gärningen sammantaget har ett straffvärde om sex månader.

Det finns ingen anteckning om Nathan Benoitzon i belastningsregistret. Mot bakgrund av att Högsta domstolen i NJA 2021 s. 303 slagit fast att krigsförbrytelse riktat mot person är brott av sådan art att fängelse normalt ska väljas som påföljd finner tingsrätten att annan påföljd än fängelse är utesluten. Med hänsyn till den ovanligt långa tid som förflutit sedan brottet begicks anser tingsrätten dock att det finns skäl att med stöd av 29 kap 5 § första stycket tredje punkten brottsbalken sätta ned påföljden till fängelse i fyra månader.

3.4.10 Brottsofferfond

Nathan Benoitzon döms för brott för vilket fängelse ingår i straffskalan. Han ska därför enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond i dess lydelse vid tidpunkten för gärningen betala en avgift om 500 kr, som ska föras till en brottsofferfond.

3.4.11 Ersättning

Den offentlige försvararen Thomas Olsson har begärt ersättning för 104 timmars arbete, 19 timmars tidsspillan samt utlägg. I arbetsredogörelsen ingår en rättsutredning rörande relationen mellan rekvisitet "svår överträdelse" i 22 kap 6 § brottsbalken i sin lydelse före den 1 juli 2014 och rekvisitet "allvarligt kränka den personliga värdigheten" i 4 § lagen (2014:406) om straff för folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser. Rättsutredningen har enligt arbetsredogörelsen tagit i vart fall 40 timmar att genomföra. Åklagaren har anfört att frågan om hur rekvisitet "svår överträdelse" ska förstås på inget sätt är oklar och att det inte har krävts någon omfattande rättsutredning. I likhet med åklagaren anser tingsrätten att frågan inte är av så komplicerad natur att det varit skäligen motiverat för tillvaratagande av Nathan Benoitsons rätt att lägga ner 40 timmar på den. En rimlig tidsåtgång för utredande av frågan anser tingsrätten i stället ligger på 15 timmar. Med denna justering bedömer tingsrätten alltså att Thomas Olsson är skäligen gottgjord med en ersättning för arbete motsvarande 79 timmar. I övrigt är Thomas Olssons ersättningsanspråk avseende tidsspillan och utlägg skäligt.

Kostnaderna för det offentliga försvaret ska, med hänsyn till Nathan Benoitsons personliga och ekonomiska förhållanden, i sin helhet staten betala.

Rätten

Lagmannen Dan Sjästad samt nämndemännen Erik Aronsson, Inga-Lena Fischer och Sven Svensson.

Rätten är enig.

Digitalt signerad av lagmannen Dan Sjästad

Överklagandeinformation

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Blekinge tingsrätt senast den 25 januari 2023.

Överklagandet ska vara skriftligt. Blekinge tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Blekinge tingsrätts namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Blekinge tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Blekinge tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten över Skåne och Blekinge skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten över Skåne och Blekinge tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i 4 olika fall.

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Blekinge tingsrätt eller Hovrätten över Skåne och Blekinge om du har frågor.

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Nationella åklagaravdelningen - Riksenheten
mot internationell och organiserad brottslighet
Kammaråklagare Reena Devgun

Ansökan om stämning

2022-08-29

Sida 1(4)

Handling 62

Ärende AM-124923-21

Handläggare 860-S5

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

BLEKINGE TINGSRÄTT

Domare 1

BLEKINGE TINGSRÄTT

Domare 1

INKOM: 2022-12-09

MÅLNR: B 2759-21

INKOM: 2022-08-29

MÅLNR: B 2759-21

AKTBIL: 9

Blekinge tingsrätt

Box 319

371 25 KARLSKRONA

ÅKLAGARBUNDET

TR mål: B 2759-21

Handl.: OVR

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Benoitzon, Nathan Ophir Joktan Eber Shem			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19780322-1550	Sverige		
	Adress			
	Gullbernavägen 1 C LGH 1202 371 43 KARLSKRONA			
Offentlig försvarare/ombud				
Advokat Thomas Olsson, Advokatfirman Fria Advokater KB, Box 12706, 112 94 STOCKHOLM				
Frihetsberövande m.m.				
Delgivningsuppgifter				

Ansvarsyrkanden m.m.

FOLKRÄTTSBROTT (5000-K1039533-21)

Gärning

I december 2012 pågick en icke-internationell väpnad konflikt i Syrien mellan å ena sidan staten Syrien och å andra sidan ett flertal väpnade grupper.

Benoitzon har tillsammans och i samförstånd med annan/andra under perioden 1 till 18 december 2012 i eller i anslutning till Aleppo, Syrien utsatt flera enligt allmän folkrätt skyddade personer tillhörande motpartens väpnade styrkor alternativt civilbefolkningen för förödmjukande och nedsättande behandling, ägnad att allvarligt kränka den personliga värdigheten.

Den förödmjukande och nedsättande behandlingen har bestått i att Benoitson, som vid tiden för gärningen ingått i en våldsbejakande islamistisk väpnad grupp, tillsammans och i samförstånd med andra, låtit sig fotograferas och filmas stående med foten invid en målsägandes huvud, gjort segertecken, uttalat kränkande och nedsättande tillmälen mot målsäganden samt låtit sig fotograferas med tre målsäganden och hållit/riktat ett vapen mot dem.

Fotografierna/filmerna har tagits i syfte att spridas som en del i den väpnade gruppens krigspropaganda på internet. En målsägande har på det på internet

H filmen
Justerat av
åklagaren
vid HUF

/ALRO, 2022-12-08

publicerade materialet kunnat identifierats. Benoitzon har själv eller tillsammans och i samförstånd med andra publicerat materialet på internet och kommenterat bilderna på ett nedsättande vis. Benoitzon måste insett att fotografierna och filmen skulle kunna komma att få omfattande spridning.

Målsägandena är att anse som skyddade personer eftersom de vid tidpunkten för gärningen var försatta ur stridbart skick såsom sårade eller avlidna alternativt eftersom de var civila.

Gärningen har ingått som ett led i eller på annat sätt stått i samband med den väpnade konflikten. Benoitzon har begått gärningen med uppsåt.

Lagrum

22 kap 6 § 1 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2014

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med tilltalade **Nathan Benoitzon** (förnekar brott)

Vittnesförhör med **David Lundgren** angående hans kännedom om de svenska resenärer, däribland Benoitzon, som reste till den väpnade konflikten i Syrien, den väpnade gruppen "KAM" och den svenska gruppen Mujahdeen Fi Ash Sham samt publiceringar på Facebook till styrkande av att Benoitzon reste till Syrien för att delta i den väpnade konflikten, att syftet med publiceringarna var propaganda och att kränka motparten samt till vederläggande att Benoitzon agerat i nöd.

Vittnesförhör med **Per Gudmundsson** angående hans journalistiska arbete att följa de s.k. svenska jihadisterna som reste från Sverige till Syrien samt hans kännedom om Benoitzon och de publiceringar han fått tillgång till från internet/Facebook till styrkande av att Benoitzon frivilligt anslöt sig till den väpnade gruppen och deltog i den kränkande behandlingen av målsägarna, att materialet varit tillgängligt på internet samt att Benoitzon uttryckt sig kränkande om skyddade personer i samband med publiceringarna.

Skriftlig bevisning

Rapport Kataib Al-Muhajireen, avseende uppbyggnaden av den jihadist-salafistiska gruppen Kataib Al-Muhajireen samt slaget om armébasen Sheik Suleiman utanför Aleppo till styrkande av att de i åtalet aktuella fotografierna är tagna på enligt den humanitära rätten skyddade personer samt att publiceringarna haft en koppling till den väpnade konflikten och skett i syfte att kränka och nedvärdera målsägarna, s. 328-340 **Förundersökningsprotokoll (huvudprotokoll)**

PM om genomgång av hårddisk samt rapport av Metropolitan Police om material återfunnet i en dator tagen i beslag av Benoitson i Sverige den 16 oktober 2014 till styrkande av att merparten av de fotografier som publicerats på KAM:s Facebooksida återfunnits i Benoitsons dator i oredigerat skick (utan KAM:s logga) samt till styrkande av att Benoitson har haft uppsåt till att inneha, bevara och medverka till att publicera bilderna samt att syftet med publiceringarna var propaganda och att kränka motparten, **s. 49-109 Protokollbilaga.**

PM NOA avseende de filmer som påträffats i Benoitsons dator och att den i målet aktuella filmen förekommit i flera redigerade versioner hos Benoitson samt **PM genomgång av arbetsmaterial från Per Gudmundson** till styrkande av att filmerna varit tillgängliga på internet samt till vederläggande av att det funnits något berättigat skäl till att filma målsäganden, **s. 137-141 Protokollbilaga samt s. 161-163 i Förundersökningsprotokoll (huvudprotokoll).**

Underlag från Säkerhetspolisen angående de uppgifter som Säkerhetspolisen inhämtat avseende Benoitson samt fotografier publicerade på Kataib Al-Muhajireens (KAM) sida på Facebook till styrkande av att de sammanhang som de i målet aktuella fotografierna publicerats har varit att kränka och förnedra den besegrade parten samt att Benoitson frivilligt rest till Syrien i syfte att ansluta sig till en våldsbejakande islamistisk gruppering, **s. 8-18 i Förundersökningsprotokoll (huvudprotokoll).**

”Granskning av film med Bherlin Gildo poserande invid avliden person” s. 8-18 i Förundersökningsprotokoll (huvudprotokoll) avseende den film som dels påträffats i det beslag som togs av Benoitson av brittisk polis, dels säkrats av journalisten Per Gudmundsson förevisandes Benoitson uttala begreppet Shabiha och korancitat med innebörden att motparten/fienden ska förnedras och straffas samtidigt som han poserar med en målsägande till styrkande av att Benoitsons avsikt med att låta sig fotograferas med målsäganden varit att kränka denne och förolämpa denne samt att filmen har kommit att spridas på internet, **s. 211-213 i Protokollbilaga.**

Analys av begreppet ”Shabiha” till styrkande av att det är en term som syftar till missaktning, **s. 344 i Förundersökningsprotokoll (huvudprotokoll).**

Syn av film

Uppspelning av film påträffad i den dator som tagit i beslag av Benoitzon till styrkande av att Benoitzon begått gärningen, att den skett i syfte att kränka och nedvärdera skyddade personer och till vederläggande av att Benoitzon låtit sig filmas under tvång (medtas av åklagaren).

Övrigt

Sekretess enligt 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska gälla för uppgifter rörande fotografier i omaskerat skick och film,

Bilder på avlidna eller skyddade personer i förundersökningen

s. 12, 14, 40, 48, 56, 60, 78, 92, 107-108, 117, 129, 145-151, 155-157, 165-174, 195-197, 214, 299, 339, 367-372 i Förundersökningsprotokoll (huvudprotokoll)
s. 69-73, 95, 148, 179, 181 Protokollbilaga

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen är en dag.

De åberopade vittnena kan företrädelsevis höras via videolänk.

